

Tko će nam otkotrljati kamen? (Mk 16,1-7)

Uskrsne žene i njihovo poslanje

“Tko će nam otkotrljati kamen?”

(Mk 16,3) – pitaju pobožne žene na putu do Kristova groba u evanđelju iz vazmene noći. Ali gle, kamen je otkotrljan! Biblijski

jezik upozorava: to je definitivno (grč. perfekt 16,4). To je gotovo. Kamen više ne priječi ulaz. U davnini Jakov je čudesnom snagom maknuo kamen sa studenca (Post 29,10). Inače je trebalo čekati da se svi pastiri okupe.

Vjerne Galilejke idu do Učitelja – iste one koje su *promatrale* mučeništvo na Golgoti (Mk 15,40). Pune sućuti bile su i *kod pokopa*: vidjele su »kamo ga polažu« (15,47). A kad je subotnji mir prošao kreću Galilejke u novi dan. I opet su uložile svoj novac. *Kupile su* dragocjene pomasti. *Idu pomazati* tijelo dragog Pokojnika. One ga i na uskrsno jutro žele s ljubavlju poslužiti kao što su to već u Galileji sve tamo od početka činile (15,41). Žele do pokojnika, do mrtvoga, i s pravom se pitaju što će s *veoma velikim kamenom* (16,4). Vidjele su da ga je Josip Arimatejac »dokotrljao na grobna vrata« (15,46).

Rano jutro već je u dubinama Starog zavjeta vrijeme Objave. I uskrsnim ženama sunčev izlazak donijet će susret s nebom. *Ulaze* u grob, a *izlaze* u život. Zalaze u grobnu tamu, a gledaju svijetlu *bijelu haljinu*. Traže izmasakrirano, mrtvo mučenikovo tijelo bez duše, a pred njima *mladić* pun jedrine i života – Božji glasnik s Božjom porukom (16,5).

Zna anđeo njihovu potresenost i umiruje ih (16,6). Poznaje on njihovu potragu: žele naći *Raspetoga* koji je dopustio da ga mi ljudi *odložimo*. »Eno mjesta kamo ga položiše.« – pokazuje on.

Dobre Galilejke na grobu Isusovu doživjet će pravo *obraćenje*. Od međusobna *razgovora* i pitanja o tome tko će im otkotrljati kamen (Mk 16,3) dolaze do slušanja Božje poruke: »Uskrsnu! (r. 6) Vidjet ćete ga (r. 7)!«. Postaju slušateljice Božje riječi. Od potrage za Pokojnim dolaze do proglašenja o Uskrsnome. »Ide pred vama u Galileju!« radosna je vijest koju su poslone prenijeti učenicima i njihovu novom voditelju (16,6). Od pomazanja *mrtvog* tijela okreću se poruci *živim* ljudima.

Uskrs nije stanka i spokoj. Ne nalaze Galilejke onoga koga su tražile. »Nazarećanina tražite?« – pogađa anđeo. Pa gdje je Nazaret? U Galileji! U vašem kraju i zavičaju, gdje ste odanom dušom slijedile Isusa i posluživale ga, *ondje ćete ga vidjeti* – poruka je iz Kristova groba (Mk 16,7).

Zadaća uskrsnih žena bitno je intelektualna. Petar i drugi učenici čuli su da im je Isus na putu do Maslinske gore rekao: »Kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju« (Mk 14,28). Sada ih žene moraju *podsjetiti* na to. »Ide pred vama u Galileju... kako vam reče« – poruka je koju su poslone prenijeti (Mk 16,7). Uskrsne žene trebaju maknuti učenicima kamen sa srca.

